

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi palveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2006/123/EY täytäntöönpanosta, palveluihin liittyviä lupajärjestelmiä ja vaatimuksia koskevasta ilmoitusmenettelystä sekä direktiivin 2006/123/EY ja hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (ilmoitusmenettelydirektiivi)

Perustuslain 96 §:n 2 momentin mukaisesti lähetetään eduskunnalle Euroopan komission 10 päivänä tammikuuta 2017 julkaisema ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi palveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2006/123/EY (palveludirektiivi) täytäntöönpanosta, palveluihin liittyviä lupajärjestelmiä ja vaatimuksia koskevasta ilmoitusmenettelystä sekä direktiivin 2006/123/EY ja hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta sekä ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 23 päivänä maaliskuuta 2017

Oikeus- ja työministeri Jari Lindström

Hallitusneuvos Liisa Huhtala

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ

MUISTIO

EU/2017/0469

16.3.2017

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI PALVELUISTA SISÄMARKKINOILLA ANNETUN DIREKTIIVIN 2006/123/EY TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA, PALVELUIHIN LIITTYVIÄ LUPAJÄRJESTELMIÄ JA VAATIMUKSIA KOSKEVASTA ILMOITUSMENETTELYSTÄ SEKÄ DIREKTIIVIN 2006/123/EY JA HALLINNOLLISESTA YHTEISTYÖSTÄ SISÄMARKKINOIDEN TIETOJENVAIHTOJÄRJESTELMÄSSÄ ANNETUN ASETUKSEN (EU) N:O 1024/2012 MUUTTAMISESTA

1 Ehdotuksen tavoite ja tausta

Komissio antoi 10 päivänä tammikuuta 2017 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston

direktiiviksi palveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2006/123/EY (palveludirektiivi) täytäntöönpanosta, palveluihin liittyviä lupajärjestelmiä ja vaatimuksia koskevasta ilmoitusmenettelystä sekä direktiivin 2006/123/EY ja hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta (COM(2016) 821 final). Aloite on osa komission sisämarkkinastrategian (COM(2015) 550 final) toimeenpanoa.

Ehdotuksen tavoitteena on edistää kilpailukykyisempiä ja integroituneempia palvelumarkkinoita parantamalla palveludirektiivin (2006/123/EY) soveltamista ja estämällä sellaisten perusteettomien ja suhteettomien sääntelyesteiden käyttöönotto, jotka ovat palveludirektiivin vastaisia ja haittaavat sijoittautumisvapautta ja vapautta tarjota palveluja valtioiden rajojen yli.

Palveludirektiivin mukaan jäsenvaltioiden sääntöjen, joilla rajoitetaan direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta, on oltava syrjimättömiä, oikeasuhteisia ja perusteltuja yleisen edun mukaisin syin. Komission mukaan vuonna 2006 annettua palveludirektiiviä ei ole vielä pantu jäsenmaissa riittävän tehokkaasti täytäntöön ja palveluntarjoajat kohtaavat edelleen monia kansalliseen sääntelyyn ja hallintoon liittyviä esteitä.

Palveludirektiivissä säädetään nykyisin menettelystä, jonka mukaan jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle palveluun vaikuttavista uusista sääntelytoimista tai säädösten muutoksista. Tällä pyritään varmistamaan, että kaikki jäsenvaltioiden säädökset täyttävät palveludirektiivin vaatimukset ja uusien esteiden muodostuminen estetään. Samalla voidaan myös arvioida, ovatko toimenpiteet perusteltuja ja oikeasuhteisia.

Palveludirektiivin mukainen ilmoitusvelvollisuus koskee palveluelinkeinon harjoittamista koskevia kansallisia säädöksiä tai viranomaismääräyksiä, jotka eivät perustu EU-lainsäädäntöön. Tällaisia voivat olla esimerkiksi olla palveluntarjoajalle asetetut vaatimukset tietyn oikeudellisen muodon valitsemisesta, osakepääoman omistamista koskevat vaatimukset, kielto olla sijoittautuneena useaan paikkaan saman jäsenvaltion alueella, pakolliset vähimmäis- tai enimmäishinnat, joita palveluntarjoajan on noudatettava tai palveluntarjoajalle asetettu velvoite toimittaa palvelunsa ohella muita erityispalveluita.

Nykyisin komissio välittää mainitut säännökset muiden jäsenvaltioiden tietoon. Ilmoituksen tekeminen ei estä jäsenvaltiota hyväksymästä kyseisiä säännöksiä. Komissio tutkii kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksen tekemisestä, ovatko säännökset yhteensopivia unionin säännösten kanssa, ja tekee tarvittaessa päätöksen, jossa kyseistä jäsenvaltiota kehoitetaan jättämään ne hyväksymättä tai kumoamaan ne. Jos komissio katsoo, että ilmoitetun vaatimuksen käyttöönotto ei ole oikeasuhteista, se voi antaa päätöksen, jossa se kehottaa jäsenvaltiota muuttamaan ilmoitettua toimenpidettä, tai aloittaa kyseistä jäsenvaltiota vastaan rikkomusmenettelyn.

Nykyisestä palveludirektiivin mukaisesta ilmoitusmenettelystä saadut kokemukset osoittavat, että ongelmia on useita. Komission arviointi ja keskustelut jäsenvaltioiden kanssa osoittavat, että yli puolet jäsenvaltioista ei ole tehnyt ilmoituksia, jäsenvaltiot ilmoittavat usein jo hyväksytystä lainsäädännöstä, sidosryhmillä ei ole mahdollisuutta tarkastella ilmoituksia, suhteellisuutta ei arvioida kattavasti ja on epäselvää, mistä sääntelytoimista tarkalleen on ilmoitettava ja mitkä ovat ilmoittamatta jättämisen seuraukset.

Nämä seikat yhdessä tarkasteltuina tarkoittavat, ettei palveludirektiivin tosiasiallista ennaltaehkäisevää valvontaa ole mahdollista saada aikaan. Ei ole myöskään voitu varmistaa, että kaikki uusi ja muutettu kansallinen sääntely on syrjimätöntä, perusteltua ja oikeasuhteista, ellei komissio aloita rikkomista koskevaa menettelyä jo hyväksytyjä toimenpiteitä vastaan.

2 Oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT-sopimus) 53(1), 62 ja 114 artikloihin. Mainituissa artikloissa EU:lle annetaan toimivalta toteuttaa palvelujen sisämarkkinoihin liittyviä toimia. SEUT-sopimuksen 53(1) ja 62 artikloiden nojalla sovitetaan yhteen jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymistä ja itsenäisenä ammatinharjoittajana toimimisen helpottamista. SEUT-sopimuksen 114 artiklassa määrätään lainsäädännön lähentämisestä sisämarkkinoita koskevien tavoitteiden toteutumiseksi.

Ehdotuksella perustettavan ilmoitusmenettelyn tarkoituksena on suojata sijoittautumisvapautta ja edistää palvelujen vapaata tarjoamista, jotka ovat unionin kulmakiviä. Sillä pyritään erityisesti varmistamaan, että tietyt sijoittautumisvapautteen ja palvelujen vapaaseen tarjoamiseen kohdistuvat kansalliset rajoitukset ovat palveludirektiivin mukaisia. Direktiivin oikeusperustaa pidetään asianmukaisena.

Ehdotus on valtioneuvoston näkemyksen mukaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukainen. EU:n sisämarkkinoiden valtioiden rajat ylittävän luonteen vuoksi vain EU:n tasolla voidaan todentaa tehokkaasti ja johdonmukaisesti, että kansalliset toimenpideluonnokset ovat palveludirektiivin säännösten mukaisia. Direktiivissä ehdotettujen toimenpiteiden voidaan myös katsoa olevan oikeassa suhteessa tavoitteeseen, joka on tehokkaampi ilmoitusmenettely ja palveludirektiivin parempi täytäntöönpano.

3 Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Ehdotuksella pyritään parantamaan palveludirektiivin toimeenpanoa jäsenmaiden kansallisessa lainsäädännössä, määräyksissä ja hallinnollisissa säännöissä.

1 artiklassa määriteltäisiin direktiivin kohde ja soveltamisala. Direktiivin tarkoituksena olisi varmistaa, että jäsenvaltioiden lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joilla otetaan käyttöön palveludirektiivin soveltamisalaan kuuluvia lupajärjestelmiä tai tiettyjä vaatimuksia, ovat

palveludirektiivin mukaisia. Direktiiviä ei sovellettaisi palveludirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle rajattuihin palveluihin, joita ovat rahoituspalvelut, kuljetuspalvelut, terveydenhuolto- ja apteekkipalvelut, tietyt palveludirektiivissä määriteltyt sosiaalipalvelut, audiovisuaaliset ja sähköisen viestinnän palvelut, rahapelitoiminta, yksityiset turvallisuuspalvelut, hallituksen virallisella säädöksellä nimitettyjen notaarien ja haastemiesten tarjoamat palvelut sekä verotus. Lisäksi on hyvä huomioda, että palveludirektiivin soveltamisalaan kuuluvat ainoastaan taloudellista vastiketta vastaan suoritettavat palvelut.

2 artikla sisältäisi määritelmät, jotka ovat yhdenmukaisia SEUT-sopimuksessa ja palveludirektiivissä annettujen määritelmien kanssa. Määritelmässä 'toimenpideluonnoksella' tarkoitetaan valmisteluvaiheessa olevaa tekstiä, jossa esitetään palveludirektiivissä tarkoitettua lupajärjestelmää tai vaatimusta, joka pannaan täytäntöön yleisluonteisena lakina, asetuksena tai hallinnollisena määräyksenä.

3 artiklassa säädettäisiin ilmoitusvelvollisuudesta, jonka mukaan jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle kaikista toimenpideluonnoksista, joilla otetaan käyttöön 4 artiklassa tarkoitettuja uusia vaatimuksia tai lupajärjestelmiä tai kiristetään olemassa olevia vaatimuksia tai lupajärjestelmiä.

Siinä täsmennetään myös, mistä toimenpiteistä olisi ilmoitettava ja milloin, mitä tietoja olisi liitettävä ilmoituksen mukaan ja mitkä olisivat seuraamukset, jos direktiivin mukaisia tiettyjä velvollisuuksia ei noudatettaisi. Direktiivissä säädetyn ilmoitusvelvollisuuden rikkomista pidettäisiin vakavana olennaisena menettelyvirheenä.

4 artiklassa täsmennettäisiin, mitkä palveludirektiivin soveltamisalaan kuuluvat vaatimukset ja lupajärjestelmät kuuluvat ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Siinä säädettäisiin, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava lupajärjestelmistä, tietyistä sijoittautumisvaatimuksista, tietyistä palvelujen tarjoamisen vapauteen vaikuttavista vaatimuksista sekä ammatillista vastuuvakuutusta ja monialatoimintaa koskevista vaatimuksista.

5 artiklassa vahvistettaisiin kolmen kuukauden kuulemisaika toimenpideluonnoksesta ilmoittamisen jälkeen. Komissiolle ja muilla jäsenvaltioilla olisi enintään kaksi kuukautta aikaa esittää huomautuksia ilmoitetusta toimenpiteestä, minkä jälkeen ilmoituksen tehneellä jäsenvaltiolla olisi enintään yksi kuukausi aikaa vastata näihin huomautuksiin.

6 artiklan nojalla komissio voisi antaa varoituksen ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle, jos komissio olisi ilmoitetun toimenpiteen arvioinnin jälkeen huolissaan siitä, ettei ilmoitettu toimenpide ole palveludirektiivin mukainen. Varoituksen antaminen tarkoittaisi sitä, että asianomainen jäsenvaltio ei saisi hyväksyä kyseistä ilmoitettua toimenpidettä kolmeen kuukauteen kuulemisajan päättymisen jälkeen.

7 artiklan nojalla komissio voisi varoituksen antamisen jälkeen, palveludirektiivin nykyisen säännöksen mukaisesti, hyväksyä oikeudellisesti sitovan päätöksen, jossa todettaisiin, että ilmoitettu toimenpide ei ole palveludirektiivin mukainen, ja edellyttäisi ilmoituksen tehnyttä jäsenvaltiota pidättäytymään sen hyväksymisestä.

8 artiklassa säädettäisiin yleisölle tiedottamisesta. Komissio julkaisisi asiaa käsittelevällä verkkosivulla jäsenvaltioiden tekemät ilmoitukset ja niihin liittyvät hyväksytyt toimenpiteet.

9 artiklan mukaan jäsenvaltioiden olisi nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa kansallisella tasolla ehdotuksessa tarkoitettujen ilmoitusmenettelyn toiminnasta.

10 artiklassa säädettäisiin ehdotuksen yhteydestä muihin ilmoitus- tai raportointimekanismeihin selkeyttämällä tämän ehdotuksen sekä direktiivin (EU) 2015/1535 ja direktiivin 2005/36/EY välistä suhdetta.

11-16 artikloissa annettaisiin ehdotuksen loppusäännökset.

4 Ehdotuksen vaikutukset

Komission vaikutusarviointi

Ehdotuksen vaikutusten arviointi perustuu pääosin tammikuussa 2017 annetun komission EU-tason vaikutusarvion (SWD(2016) 434 final) tuloksiin. Komission direktiiviluonnos perustuu vaikutusarvioinnissa parhaaksi arvioituihin vaihtoehtoihin, joiden avulla voidaan parhaiten puuttua nykyisen ilmoitusvelvollisuuden puutteisiin ja luoda tehokas ja toimiva ilmoitusmenettely, joka ei alustavan arvion mukaan tule juurikaan aiheuttamaan uusia hallinnollisia kuluja jäsenmaille tai komissiolle.

Komissio järjesti julkisen kuulemisen tammi-huhtikuussa 2016 ja sai kommentteja noin 130 vastaajalta. Tulosten mukaan lähes kaikki sidosryhmät pitivät EU-tason toimia tarpeellisena ilmoitusmenettelyn parantamiseksi. Suurin osa vastaajista kannatti ilmoitusvelvollisuuden uudistamista (70 % viranomais- ja 60 % yritys vastaajista). Vastauksissa kannatusta sai erityisesti ilmoitusmenettelyn selkeyttäminen (80 % viranomais- ja 80 % yritys vastaajista) sekä ilmoitusmenettelyn noudattamisen tehostaminen jäsenmaissa (80 % viranomais- ja 80 % yritys vastaajista). Myös läpinäkyvyyden lisääminen (60 % viranomais- ja 80 % yritys vastaajista), toimenpiteen ilmoittaminen luonnosvaiheessa (50 % viranomais- ja 70 % yritys vastaajista), suhteellisuusarvioinnin lisääminen (60 % viranomais- ja 50 % yritys vastaajista) sekä ilmoitusmenettelyn laajentaminen kaikkiin palveludirektiivin keskeisiin vaatimuksiin (60 % viranomais- ja 75 % yritys vastaajista) saivat kannatusta.

Julkisen kuulemisen lisäksi komissio on käynyt kahdenvälisiä keskusteluja jäsenmaiden ja muiden EU-instituutioiden kanssa. Jäsenmaiden kanssa on suoritettu lisäksi palveludirektiivin mukainen keskinäisen arvioinnin prosessi (v. 2010-2011), palveludirektiivin toimeenpanon arviointiprosessi (v. 2011-2012) sekä jäsenmaiden välinen vertaisarviointi (v. 2012-2013).

Vaikutukset Suomessa toimiviin yrityksiin

Ehdotuksen voidaan arvioida parantavan edellytyksiä rajat ylittävälle palveluntarjonnalle ennaltaehkäisemällä palveluyrityksiin kohdistuvien perusteettomien rajoitusten hyväksymistä osaksi kansallista lainsäädäntöä. Ehdotuksella voidaan näin arvioida olevan myönteisiä vaikutuksia yrityksiin. Ehdotuksen vaikutuksia yrityksiin arvioidaan vielä tarkemmin ehdotuksen käsittelyn aikana.

4.1 Taloudelliset vaikutukset

Uuden ilmoitusmenettelyn käyttöönotolla ei arvioida olevan merkittäviä valtiontaloudellisia vaikutuksia. Direktiiviehdotuksen voidaan nähdä lisäävän kansallisten viranomaisten hallintokustannuksia jonkun verran, mutta näiden kustannusten ei arvioida olevan merkittäviä.

Komissio perustelee ilmoitusvelvollisuuden ja siihen sovellettavan menettelyn täsmentämistä mm. sillä seikalla, että nykyisellään sen mahdollisuudet puuttua jäsenmaiden syrjivään lainsäädäntöön tapahtuu käytännössä muodollisten rikkomusmenettelyiden puitteissa. Sillä, että jäsenvaltiot ilmoittaisivat vielä luonnosvaiheessa olevat säädökset, voitaisiin ennakoida olevan

rikkomusmenettelyitä vähentävä vaikutus ja näin ollen mahdollisesti myös suotuisa taloudellinen vaikutus.

Niin ikään, mikäli menettelyn avulla välttytään sellaiselta lainsäädännöltä, joka ei täytä syrjimättömyyden, välttämättömyyden ja oikeasuhtaisuuden ehtoja, voi asialla olla suotuisa vaikutus rajat ylittävää palveluntarjontaa harjoittavien yritysten toimintaan.

Suomi ei ole toistaiseksi ilmoittanut palveludirektiiviin sisältyvän ilmoitusmenettelyn mukaisesti sellaisesta uudesta palvelutoimintaan liittyvästä kansallisesta sääntelystä, johon sisältyisi palveludirektiiviin 15 artiklan 2 kohdassa mainittuja vaatimuksia.

Tuotesääntelyyn (teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annettu direktiivi (EU) 2015/1535) sovellettavasta menettelystä saadun kokemuksen perusteella on todettavissa, että ilmoitusmenettely on varsin hyvin sovitettavissa osaksi kansallista säädösvalmisteluprosessia.

Direktiiviehdotuksen mukaiset ilmoitukset toimitettaisiin komissioon työ- ja elinkeinoministeriön kautta, joka toimii jo nyt tuotesääntelyä koskevan direktiivin ((EU) 2015/1535) mukaisena yhteyspisteenä.

5 Lainsäädännölliset vaikutukset ja Ahvenanmaan asema

Palveludirektiivi on pantu kansallisesti täytäntöön lailla palvelujen tarjoamisesta (2009/1166). Ilmoitusvelvoitetta koskeva palveludirektiivin säännös ei sisälly lakiin.

Direktiiviehdotuksen ilmoitusvelvollisuus koskisi niitä viranomaisia, jotka laativat direktiiviehdotuksen mukaisia uusia vaatimuksia tai lupajärjestelmiä tai muuttavat olemassa olevia vaatimuksia tai lupajärjestelmiä. Nykyisen palveludirektiivin mukaisen ilmoitusmenettelyn soveltamisesta on annettu viranomaisohje, joka sisältyy keväällä 2017 julkaistavaan versioon oikeusministeriön ”Lainlaattijan EU-oppaasta”.

Kansallisen täytäntöönpanon näkökulmasta on arvioitava, voidaanko viranomaisohjetta jatkossakin pitää riittävänä keinona täytäntöönpanossa velvoitetta, joka kohdistuisi säädöksiä valmisteleviin viranomaisiin.

Palveludirektiivin toimeenpano kuuluu Ahvenanmaan toimivaltaan.

6 Ehdotuksen käsittely Euroopan unionin toimielimissä

Ehdotusta käsitellään neuvoston kilpailukykytyöryhmän kokouksissa. Ehdotus esiteltiin 25.1.2017 pidetyssä kokouksessa ja ehdotuksen artiklakohtainen läpikäynti alkaa 27.–28.2. pidettävässä kokouksessa. Käsittely Euroopan Parlamentissa ei ole alkanut.

7 Muiden jäsenvaltioiden kannat

Kannanmuodostus jäsenvaltioissa on kesken eikä muiden jäsenvaltioiden kantoja ole vielä tiedossa.

8 Ehdotuksen kansallinen käsittely

Luonnos valtioneuvoston U-kirjelmäksi on jaettu EU-asioiden komitean alaisen EU 8 –jaoston (sisämarkkinat) jäsenille sähköisesti 8.2.2017. Kirjelmä on esitelty jaoston jäsenille 9.2.2017

pidetyssä jaoston kokouksessa ja siihen on pyydetty kirjallisia kommentteja 17.2.2017 mennessä. Uusi luonnos valtioneuvoston U-kirjelmäksi on käsitelty EU 8 –jaoston kirjallisessa menettelyssä ajalla 21.-24.2.2017.

9 Valtioneuvoston kanta

Palvelumarkkinoiden kehittäminen on Suomelle yksi EU:n sisämarkkinoiden kehittämistyön prioriteeteista. Palveludirektiivin ilmoitusvelvoitteen käytännön toiminnasta on ollut epäselvyyttä ja sen selkeyttäminen ehdotuksen mukaisella tavalla on kannatettavaa.

Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että edellytyksiä rajat ylittävälle palveluntarjonnalle parannetaan ennaltaehkäisemällä palveluyrityksiin kohdistuvien perusteettomien rajoitusten hyväksymistä osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Valtioneuvosto pitää perusteltuna laajentaa ilmoitusvelvollisuus kattamaan kaikki palveludirektiivin soveltamisalaan kuuluvat vaatimukset. Tämä lisää avoimuutta palveluntarjoajiin kohdistuvista kansallisista vaatimuksista ja mahdollistaa toimijoiden kannalta sopeutumisen uusiin vaatimuksiin jo ennalta. Valtioneuvosto kannattaa myös nykyisen ilmoitusvaatimuksen yhdenmukaistamista palveludirektiivin soveltamisalaan.

Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti kansallisten säädösten ilmoittamiseen komissiolle jo luonnosvaiheessa. Näin voidaan osaltaan varmistaa, että tietyt sijoittautumisvapauteen ja palvelujen vapaaseen tarjoamiseen kohdistuvat kansalliset rajoitukset ovat palveludirektiivin mukaisia. Samalla mahdollistetaan, että ehdotuksen syrjimättömyys, välttämättömyys sekä oikeasuhtaisuus tulevat järjestelmällisesti arvioitaviksi ennen säädösehdotuksen hyväksymistä osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Kuulemisaikaa voidaan tässä yhteydessä pitää perusteltuna ratkaisuna. Näin voidaan osaltaan välttää hallinnollisesti raskaiden rikkomusmenettelyjen käynnistäminen sekä vahvistaa palveluntarjoajien oikeusvarmuutta siitä, että myös uudet kansalliset säädökset ovat linjassa EU-lainsäädännön kanssa. Valtioneuvosto haluaa tuoda esille, että ehdotuksella voi olla vaikutus parlamentaariseen lainsäädäntötyöhön, jos eduskunta tekee käsittelyprosessin aikana merkittäviä muutoksia jo ilmoitettuihin toimenpide-ehdotuksiin.

Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti ilmoitusmenettelyn täsmennyksiin siitä, mistä toimenpiteistä on ilmoitettava, mitä tietoja ilmoituksen on liitettävä ja mitkä ovat seuraamukset, jos direktiivin mukaisia tiettyjä velvollisuuksia ei noudateta.

Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että ehdotuksen mukaisen ilmoitusmenettelyn suhde kansallisen tuotelainsäädännön ilmoitusmenettelyyn ((EU)2015/1535) sekä ammattipätevyysdirektiiviin (2005/36/EY) on selkeä.